

ภาวะกับผลลัพธ์

พร พวงกิม

หากคิดอย่างง่าย ๆ แบบมูมมองต่ำ ผู้บริหารก็คือผู้ดูแล หรืออาจเป็นเจ้าของกิจการเองด้วย แต่ถ้าลงพุงเล็กน้อยเรื่อยไปจนถึงขั้นพุงพลุ้ย อาจเรียกว่า เจ้าแก้ว เจ้าสัว หรือหลงจู้...สุดแล้วแต่จะค้นหาคำที่มีความหมายตรงกับแก่นสารและรากศัพท์มากที่สุด

ความสำคัญของผู้บริหารย่อมเกิดจากการสะสมประสบการณ์ต่อเนื่องยาวนานจน “เข้าฝัก” และบ่มเพาะสะสมพลังต่อไปจนเกิดผลลัพธ์ที่ทรงบารมี เรียกว่า สมรรถนะ (competency) สมรรถนะ คือ มีความรู้ความสามารถ มีทักษะรอบด้าน และมีคุณลักษณะ ซึ่งแสดงออกถึงขีดความสามารถในการบริหารจัดการ คุณลักษณะที่เป็นสุดยอดปรารถนาของผู้ได้บังคับบัญชาทุกคนคือ นักบริหารมืออาชีพที่มีหัวใจเปี่ยมคุณธรรมจริยธรรม ให้กำลังใจ ให้ความอบอุ่น และให้ความจริงใจ

สมรรถนะของผู้บริหารช่วยให้สามารถนำพา **นาวาองค์กร** พันฝ่าพายุภัยเผชิญคลื่นยักษ์ยามทะเลลั่งหรือมหาสมุทรพิโรธหนัก จนวันร้ายคืนโหดผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ดังนั้นในแต่ละรอบวาระ ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ความวิริยะอุตสาหะ มุมนานะทุ่มเทสุดฤทธิ์สุดแรงเกิด เพื่อนำพาให้รอดพ้นคมปากกาและรอยต่างคราบน้ำหมึกตราบาป จากผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ที่เรียกกันว่า ประกันคุณภาพ และบ่อยครั้งที่ผลการประเมินฟ้องว่า ตัวเราชี้เห่ร ชี้เห่รลงทุกวัน ชี้เห่รสุด ๆ ชี้เห่รอย่างหาที่ติมิได้ !

โดยเฉพาะการสอบตกตัวชี้วัดตัวเดิม เพราะเมื่อนางแบบนายแบบ ดร. ผศ. รศ. หรือ ศ. ก้าวสู่วัยชราภาพและปลดระวางลง ไม่อาจจะอยู่เป็นตัวอย่าง เป็นตัวช่วย เป็นพี่เลี้ยง ฯลฯ อีกต่อไปได้ ก็จำเป็นต้องแสวงหา สร้างสรรค์ หรือผลิตซ้ำเพื่อแทนที่กันอีกไม่เช่นนั้นก็สอบตกตัวชี้วัดตัวเดิม ซ้ำตัวเดิม อย่างซ้ำซาก ๆ ๆ

ที่นี้ก็ถึงคิวของ **ผู้รับการบริหาร** ผู้รับการบริหาร ผู้รองรับการบริหาร ผู้ได้บังคับบัญชา หรือลูกน้อง ทั้งลูกน้องผมแดงผมดำ ผมขาว และไม่เคยอมไว้ผมอีกตลอดชีวิต ที่เห็นหน้าทำตาแป๋ว ๆ กันอยู่ทุกเมื่อเชื่อกันนั่นแหละว่า **ควรจะอยู่กันอย่างไร ?**

ใครก็ตามที่ตกลงปลงใจ สมัครเข้าเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช หรือที่อื่นใดที่มีคำว่ามหาวิทยาลัย นำหน้า ย่อมเข้าทาง **ชะตากรรมนำเราให้มาพบกัน** เพราะว่า อาณาจักรแห่งนี้ในบางเรื่องประชาธิปไตยก็อาจเท่ากับศูนย์ ครั้นเมื่อก้าวเข้ามาเต็มตัวท่านก็จะถูกมัดตราสังด้วยเงื่อนอาถรรพ์ 2 ปมพันระ เปรียบเสมือนมี **ภูเขาศักยภาพ** ที่จะต้องปีนปายให้ก้าวข้ามอยู่ 2 ลูก โดยมีเงื่อนไขมฤตยูกำชับว่า **ภายในช่วงเวลาหนึ่ง** เท่านั้น และท่านต้องยอมรับทั้ง 2 ภารกิจอย่างไม้อาจปฏิเสธได้ นั่นก็คือ **หนึ่ง** ท่านต้องเป็นปรัชญาคุษฎีบัณฑิต และ**สอง** ท่านต้องดำรงตำแหน่งทางวิชาการ...ให้ได้ ! ท่านจะขอเลือกเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งตลอดชีวิต ด้วยข้ออ้างที่ว่าเป็นคนมักน้อย ไม่ได้โดยเด็ดขาด เพียงแต่ท่านพร้อมหรือสมัครใจเลือกมี เลือกเป็น หรือเลือกทำอะไร ได้เป็นลำดับแรก นั้นแล้วแต่ภูมิหลัง ภูมิปัญญา และภูมิสังขารของท่าน ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่เกี่ยวข้องกับเส้นรอบอก เส้นรอบเอว เส้นรอบสะโพก และเส้นส่วนสูง...แต่ประการใดทั้งสิ้น

เมื่อท่านจบ ป.เอก มาหมาด ๆ ท่านคงจะเครียดมาก เหน็ดเหนื่อย อ่อนล้า ผอมโซ และหิวกระหาย ท่านอยากจะพักผ่อนหลับนอนให้เต็มอ้อม อยากเสพเสื้อผ้าแบรนด์เนม รถยนต์หรู ที่พักและห้องนอนที่สะดวกสบาย แต่ขอโทษ ! ท่านกลับต้องถูกบังคับให้เร่งรีบทำ ผศ. ที่แสนเหน็ดเหนื่อยและโหดสุด ๆ ต่อไปอีก ทั้งนี้ก็เพื่ออนาคตที่สดใส มีกิน มีใช้ มีจ่าย อยู่กับสถาบันแห่งนี้อีกต่อไป โดยไม่ต้องถูกเชิญให้จ่ายอมต้องร่อนเร่พเนจร เนื่องจากถูกตัดทิ้งก่อนเวลาอันควร น้องชายของผมเป็นอาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยดัง บอกว่า หลังจากได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยครบ 2 ปี ต้องส่งผลงานระดับ ผศ. ครบถ้วน ไม่เช่นนั้นไม่ต่อสัญญา...เห็นไหม...!

ส่วนท่านที่จบ ป.โท ท่านต้องตัดสินใจเลือกให้สอดคล้องกับโหงวเฮ้งของตัวเอง ถ้าปากแห้ง เพดาไหวก็ต้องสังวรกรรมให้ดูดีเสียก่อน จากนั้นจึงตั้งหลักว่า จะเริ่มต้นทำอะไรเป็นลำดับแรก หากอายุยังเยาว์ ยังโสด ยังสู่มเสี่ยงได้ ขอแนะนำว่าควรเลือกรเรียนปริญญาเอก เพราะอายุน้อย สมองดี สายตาดี เรียวแรงดี อดทนดี หูหนัก นอนตึกได้ ทรายคร่ำได้ ไม่มีภาระเรื่องคู่ชีวิต เรื่องลูก ๆ และเรื่องครอบครัวให้ต้องเป็นกังวล โอกาสที่จะเครียดจนเพี้ยนหลุดจักรวาลมีน้อย ท่านสามารถสัญจรไปศึกษาค้นคว้า

ยังแหล่งความรู้ตามสถานที่ต่าง ๆ ชนิดหัวทกกันชีวิตได้สบายตัว ท่านสามารถทุ่มเทร่ำเรียนได้เต็มที่และจบเร็วด้วย

บางคนคิดไปได้ไกล...แต่ไม่เกินคาด โดยแสดงเจตจำนงว่าจะขอทำผลงานให้ได้ ผศ. รศ. เสียก่อนแล้วค่อยไปเรียนต่อระดับปริญญาเอก ซึ่งก็เป็นทางออกที่ดีและไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ข้อใด แม้อายุมากขึ้นแต่ก็เรียนด้วยความสบายใจ เพราะมีเงินประจำตำแหน่งช่วยสนับสนุนค่าเล่าเรียน แต่ท่านต้องเข้าเรียนในภาคพิเศษเท่านั้น หากลาศึกษาต่อเต็มระบบคือไปเรียนแบบถอนสมอออกจากฐานทัพ แบบนี้เงินประจำตำแหน่งจะถูกระงับชั่วคราว เนื่องจากไม่ได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผศ. รศ. ณต้นสังกัดขณะนั้น

แต่ถ้าหากแก่เฒ่าเหล่าเหยงจนเกินแกงก็อย่าได้ทุ่ทุ้งไปนั่งเรียนแข่งกับเด็ก ๆ อยู่เลย เดี่ยวจะหัวใจวายตายคาห้องเรียน มีอันให้มหาวิทยาลัยต้องเดือดร้อนทำบุญบั้งไฟความกันอีก หากยืนยันว่าห้าสิบเก้ายังแป้วพิตบั้งก็ขอเชิญไปเสี่ยงภัยตายเอาดาบหน้าได้ตามถนัด

โดยภาพรวมแล้ว หากเรียนจบเป็นดอกเตอร์ (ดอกอยู่อย่างงี้ แล้วต้นอยู่ยังงี้นะ) แล้วก็ต้องเร่งรีบกระวีกระวาดทำ ผศ. ทันที แต่ถ้าจบ ป.โท จะขอทำ ผศ. ก่อนแล้วค่อยไปเรียน ป.เอก หรือจะรีบไปเรียน ป.เอก ให้จบก่อน แล้วค่อยกลับมาทำ ผศ. ก็ได้ แต่ถ้าจบแค่ ป.โท แล้วเพลอไพลได้ ผศ. และ รศ. ต่อเนื่องกันในช่วงเวลาที่พอเหมาะพอควร แล้วมารู้ตัวอีกทีก็แก่เกินเรียนเสียแล้ว...**สิทธิการียะ !** ท่านบอกว่าเป็น รศ. ไม่มี ดร. ก็พออยู่ได้แบบพออยู่พอกิน แต่ถ้าเตลิดเปิดเปิงเดินหลงควนข้ามเขาไปได้ไกลถึง ศ. ก็ขออนุโมทนา สาธุ...สาธุ...สาธุ...!

แปลว่า...ภาระในการพัฒนาอาจารย์ ย่อมก่อเกิดผลลัพธ์เป็นความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย

ที่แล้ว ๆ มานั้น เรามักจะมุ่งพัฒนากำลังคนผู้อ่อนล้าด้วย **อุปนิสัย** คือ ทำงานแบบใจร้อนอยากเห็นผลในบัดดล แบบว่า...นอนหลับฝันดี ตื่นขึ้นเช้าตรู รีบหยอดเมล็ดดลงหลุมปลูก แล้วก็ฝันและหวังจะได้เห็นต้นไม้ “ออกลูก” ให้เก็บกินได้เต็มต้นทันก่อนฟ้าสว่าง แบบว่า...นึกขึ้นได้ก็ทำทันที เป็นการแก้ปัญหาปลายเหตุ **จับปลาปลายน้ำ** ซึ่งผิดซ้ำซาก ซ้ำแล้วซ้ำอีก กระท้อนกระแทน ขาด ๆ วัน ๆ เช่นนี้เรื่อยไป ไม่ค่อยมีแผนระยะกลางและระยะยาวในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แบบ **ตีปลาต้นน้ำ** โดยเน้นการแก้ปัญหาที่สาเหตุ

เมื่อมีเวลาได้ย้อนคิดทบทวนดีแล้วและพบว่า การให้เงินสนับสนุนการทำผลงานทางวิชาการนั้น แม้จะเพิ่มให้อีกสักสองสามเท่าของที่เป็นอยู่ก็ไม่น่าจะเกิดมรรดผล หากชั่วโมงสอนยังแขวนอยู่ที่ 16 – 22 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือมากกว่า น่าจะลองขยายความคิดแบบ **สัมมนาภาแพ** กันภายในหลักสูตรหรือจัดใหญ่อีกนิดในระดับคณะวิชา เพื่อดูซิว่าคนในสายศาสตร์เดียวกัน จะช่วยกันแก้ปัญหาเรื่อง **โหลดชั่วโมงสอน** อย่างไร ขอสรุปจากการสัมมนาบางประเด็นทำเองได้ก็สามารถดำเนินการได้ทันที บางประเด็นไม่สามารถดำเนินการได้เพียงลำพัง จึงขอนำเสนอให้มหาวิทยาลัยยื่นมือเข้าไปช่วย **ตามที่คุณขอมา** ถือเป็น การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ ให้ความสำคัญกับสายธารเล็ก ๆ ที่เป็นแหล่งรวมพลังสร้าง **ต้นน้ำ** ปล่อยให้สายน้ำมีระยะเวลา มีระยะทาง และมีระยะสะสมแรงเฉื่อย จนวิ่งฉิวได้ในบั้นปลาย

ขณะเดียวกันลองชำเลืองตาแลสถาบันเพื่อนบ้านดูซิว่า เขาทำอย่างไรจึงสามารถเข็นคนข้ามภูเขา 2 ลูกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งก็ได้แนวคิดในเรื่องของระยะเวลาดำเนินการ 3 – 5 ปี เพื่อขยายให้มีช่วงระยะเวลาตามขั้นตอนต่าง ๆ ของการพัฒนากำลังคน ในอันที่จะสามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ ได้ ทั้งนี้รวมถึงการ **แชร์ค่าใช้จ่าย** ในการเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิด้านการทำผลงานทางวิชาการมาบรรยาย และเชิญสถาบันมาตรฐานภาษามาทดสอบทักษะภาษาอังกฤษกันปีละ 2 – 3 ครั้ง ซึ่งมีค่าใช้จ่ายแพงมาก จึงมองเห็นหนทางที่จะลงขันร่วมกันได้

นี่คือ **ภาระกับผลลัพธ์...การพัฒนาอาจารย์ กับ การพัฒนามหาวิทยาลัย...** เป็นเรื่องเดียวกัน และเป็นคนละเรื่องกับกรณีไก่เกิดก่อนไข่ หรือไข่เกิดก่อนไก่

นี่คือ แนวคิดที่กำลังจะพัฒนาเป็นข้อตกลงความร่วมมือ **เอ็ม.ไอ. ยู.** แบบสบาย ย ย ย...!

แต่ว่า **ไอ.** เหนื่อยจังหูนะ **ยู.** เอ๊ย...!

พักเที่ยง

บก.มหาชัยสาร ผศ.ดร บำรุง ศรีนวลปาน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ นางศิริวรรณ จุลทับ, นางณัฏมา นนทโชติ

พิสุจน์อักษร อัดสำเนา นายก้องภพ ปรีชาชาญ

สวัสดิ์ค๊ะพบกับมหาชัยสารคอลัมน์พักเที่ยงประจำวันจันทร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2556 ตรงกับวันขึ้น 8 ค่ำ เดือน 3 ปีมะโรง เข้าสู่ช่วงสอบปลายภาค ประจำภาคการศึกษาที่ 2/2555 ของนักศึกษาภาคปกติ ตั้งแต่วันที่ 18-22 และ 26-28 กุมภาพันธ์ 2556 ขอให้ทุกคนโชคดีสอบได้เกรดดีๆกันถ้วนหน้า

ส่วนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ภาคปกติ สอบระหว่างวันที่ 26-28 กุมภาพันธ์ นักศึกษาภาคพิเศษ ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา สอบระหว่างวันที่ 23-24 กุมภาพันธ์ และ 2-3 มีนาคม วันปิดภาคการศึกษาที่ 2/2555 ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ปิดในวันที่ 8 มีนาคม 2556

นักศึกษาเก่ากำลังจะสำเร็จการศึกษาไปอีกรุ่น นักศึกษารุ่นต่อไปอยู่ในช่วงของการรับสมัคร ที่ได้รับผ่านไปแล้วหนึ่งประเภทคือ ประเภทคัดเลือกตรง ซึ่งมีการรายงานตัวไปเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา อาจารย์สุภาวดี หนูเจริญ ได้สรุปจำนวนนักศึกษาแยกตามคณะที่มารายงานตัวไว้ดังนี้

คณะครุศาสตร์ ผ่านสัมภาษณ์ 284 คน รายงานตัว 237 คน คิดเป็นร้อยละ 83.45 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผ่านสัมภาษณ์ 815 คน รายงานตัว 520 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80 คณะวิทยาการจัดการ ผ่านสัมภาษณ์ 510 คน รายงานตัว 296 คน คิดเป็นร้อยละ 58.04 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผ่านสัมภาษณ์ 311 คน รายงานตัว 194 คน คิดเป็นร้อยละ 62.38 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ผ่านสัมภาษณ์ 152 คน รายงานตัว 86 คน คิดเป็นร้อยละ 56.58 รวมทั้งหมด ผ่านสัมภาษณ์ 2,072 คน รายงานตัว 1,333 คน คิดเป็นร้อยละ 64.33 (ข้อมูล ณ วันที่ 7 ก.พ.56)

หลังจากนี้จะเป็นการรับสมัครนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก จำหน่ายใบสมัครตั้งแต่บัดนี้-15 มีนาคม รับสมัคร 11-15 มีนาคม สอบวัดความสามารถพื้นฐาน 25 มีนาคม ประกาศผลการสอบ 1 เมษายน 2556 สอบสัมภาษณ์และสอบปฏิบัติ 9 เมษายน ประกาศผลการสอบคัดเลือก 11 เมษายน และนักศึกษาใหม่รายงานตัว วันที่ 29-30 เมษายน 2556

ในวันที่ 20 กุมภาพันธ์นี้ ขอเชิญชมการแสดงกายกรรมที่ยิ่งใหญ่ระดับโลกของคณะกวางเจา-ฉางซา ณ สนามกีฬากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งแต่เวลา 18.30-20.30 น. ติดต่อซื้อบัตรได้ที่คณะวิทยาการจัดการ รายได้จากการจัดกิจกรรมครั้งนี้สมทบทุนการจัดสร้างอุทยานการศึกษา พระพุทธศาสนาของมหาวิทยาลัย ในส่วนการจัดสร้างพระพุทธสิหิงค์ราชภัฏนครศรีธรรมราชต่อไป

ปิดท้ายข่าวพักเที่ยงด้วย “พุทธศาสนาสุภาสิตบทหนึ่งกล่าวไว้ว่า...สุกร สาธนา สาธุ : **ความดีอันคนดีทำง่าย** มีความหมายถึง คนดีมักทำความดีได้อย่างเป็นปกติวิสัย ตัวอย่างเช่น ตื่นเช้าเรวดักบาตร และสวดมนต์ ทำให้ใจมีความสุข เกิดความยิ้มแย้ม แจ่มใสไปทั้งวัน ออกไปทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ทำหน้าที่ของตน ซื่อและไม่เคยเบียดเบียนใคร ขณะเดียวกันก็แบ่งปันความรู้ความสามารถหรือสินทรัพย์ที่หามาได้สู่คนอื่นที่ด้อยโอกาสกว่าเรา ลักษณะเช่นนี้คือความเป็นคนดีของสังคมซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าธรรมชาตินี้เป็นสิ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงยึดมั่นมาตลอด พระองค์ทรงทำให้พสกนิกรได้ทราบว่า “การเป็นคนสำคัญนั้นดี แต่เป็นคนดีสำคัญกว่า” สวัสดิ์ค๊ะ